



VI лист - 110.

САТИРИЧНО-УМОРИСТИЧНИЙ ЧАСОПИС УКР. СТУДЕНТСТВА В ПРАЗІ.

51

ЛЮТИЙ.

Р 1921.



-НОВА „ЕРА“ В . У. А. Г.-

Русский Заграницей Исторический Архивъ
--

Ф.П.П. i.o.0-8984. PRAHA Rusky Zahranicni historicky Archiv.

лютий
1921

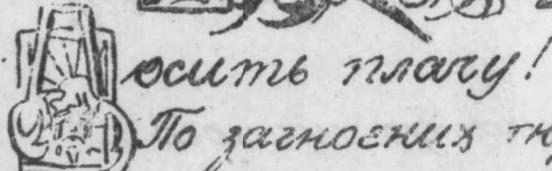
ВІДСТРІБ

Ч. I.

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНИЙ ЧАСОПИС
УКРАЇНСКОГО СТУДЕНТСТВА В ПРАЗІ.



ВІДРЕДАКЦІЇ!



По загноєних тюрях, баракових салонах,
касарнних хайдерях і по упруївілованих
дірах горних передмістя Праги розмазано
ні наші міць синевою зем'ї! Хай скаву,
ніють наші будучі міністри, дипломати,
будучі злодії, Ефіопи спільно із бувшиими,
та ми - молодь, що перейшли неоден той са-
мий шлях, хотимо тепер під акомпанемент
наших революційних жокусків смиється!
Ми - тоє обрваний цвіт народу, що поги-
бли на далеких українських нивах шмато
крові, костей, зрошені від розуму, таї циркі
другів в незапорожаних гробах, не будемо ти-
пер танати і набожно голову склишивши жалу.



бать.... але обмислило свої душі, загартувало їх в горячій пажі глузму із усміхом підемо спіло пророги будущності!

Потому ходіть, спішіть до нас, товарищі і товаришки - під наш прапор жарту і болісної усміху, скидаючи з себе еміграційне пахомство зневіри і упадку і тут хвилинку бід, пісніть.

Ходіть і притягайте за вузла до нашого пагінного „Віхтє” всіх заточників - добровільних і примусових : аристократично - мовгазних медиків, крикливих експортовичів, худеньких фільософів і фільософів, амбітних техніків, нахабних правників, обідраних камедулів в краватках, караїмів в хомутах, академічних побережників, замазаних малюків, сотників, отаманів, бунтузів, новатів політичів і всіх інших з божої паски „фа-ховців”. „Віхтє” всіх загорне і прометеє стеж, ну на наш далекий будущій шлях.

Досить тлач! Жогемо сміється!



ДЕФЕРГАЛЬ, PREDNAŠKY

о пражскомого магістрату
наспіна грібога,
що побудувши зборушило
ї самого Бога.

Люді в моменті погодівлі
ратунівське міло
на то місце, де нещасті
під страхом си стало.

А за ними пожарники
чали з символами,
Поліцай зноб на конях
Ігались з „пендрінами“.

„Джіс! Сто, Рада юї?“
Прожанни питали
У б сторону клубу георгія
Женщин поспішали.

Коло клубу рух, шум, лемент,
Аж страшно згадати —
Над жертвами, що тусіли
Цей світ покидати.

„Бо рак став се зде, що?“
Чікаві питали,
Насміхані жінки з клубу
Мовні пояснювали:

„Письвател ікроїїнській
Тоє єсті тон десьного,
Зе мадлело а земрело
Десет жіноків з того!“

Мої сороми





ДОБРА РАДА.

А: - Самі не знаю, товаришко, на чо маю записа, тиса, чи на медичну, чи філософську, чи експортівку.
 Б: - На експортівку безумовно, а то з твої пристини, що можете дістати дуже скоро вічнусь посаду.
 А: - В банку?
 Б: - Ні, в крамниці Сенців експортовців або в «Студ. Помогі».

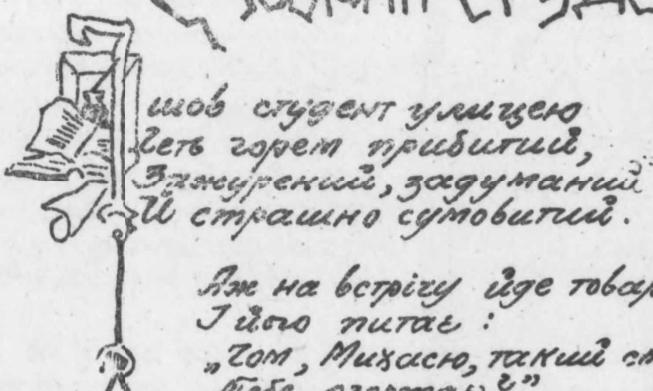


З тайн академічного життя.

1. тоб.: - Слухай, Владку, як відгадаєш, якої то Сенції відбуваються он там в нутрі збори, то відео дам египетського закурили.
 2. тоб.: - Та звісно, що якінто Сенції, бо робать самі товариші.
 1. тоб.: - В тім, синцю, і сун. Це збори філос. Сенції. Після цього, став пиво!
 2. тоб.: - Ей боку напасе! Через тих філософів дбі корони як у бас кинув.



Добрий студент.



щоб студент училося
Легь гарем привитий,
Захисний, задуманий
І страшно сумовитий.

Як на встрічі йде товариш
І його питате:
«Том, Міхасю, такий смуток
Тебе огортає?»

- Оле - клюпіт мене взвісі -
 „Канеш, нехай гуро!“
 - Індекс братів і геть забув
 Що він студентом. — той самий.

Гірка правда.

А: - Тепер я сам один. Всіх товаришів потратив.
 Б: - Відто, від повтирали?
 А: - Ні, пігнас війни розбогатіли.

○ ○ ○

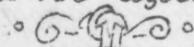
В МОСЦІ.

Лежало їх двох. Спогили від польської кулі ще над Стіном
під пожилого Вербого.

- Петре?
- Іло?
- Мені холодно вночі.
- А тиого виставив? А в мініці, що там нога, коли голова
було добре?
- Зле, братіку, і з головою. Шкіру після обгорізли, болосся
вітер розніс а навалок носа і оті борони видобвали.
- Ти ти спіші, нікого не багине?
- Нікого, скажи, де є наше Петлюра?
- Да, ха? Петлюра? Сидить в польській Криміналі. Але та,
переїхав в нас дипломат.
- Я не знав. І що ж, є Україна?
- Е, братіку, - у Відні, Берліні, Парижі, Празі
- Є не чуло.
- І їх вже попрощали авта!

Польські когути замукурівали і оба замовкіли....

Так в кождому північ оба все щось політичували....



М. Сірий.



~~ЗАЛОВІДНИЙ ЩИРОГО УКРАЇНЦЯ.~~

- I. Не будеш мати інших богів, кромі своєї Мишені.
- II. Не возьмеш післяї граці для добра умраїнського
народа за фірма.
- III. Пам'ятай, щоб ти день свого зблагання все свят
кував.
- IV. Чи і шакуні програту своєї партії а будеш во
віні в європі ходити.
- V. Не зубивай, але підкопуй всіго і побагу своїх не-
партійників.
- VI. Любі: Україну, як заїде потреба.
- VII. Не кради так, щоби всі знали.
- VIII. Не сбігти правдиво на більшого твого.
- IX. Не пожадай нікого крім слави і потестій, гідним
і непідним способом тільки своїми і гумасими.
- X. Не пожадай ані нафти, ані бензини, ані цукру,
ані посад по дипломатичних місіях, що принесе
ле-дія чистоту близччому твоему.

Той самий.

Не Знайд.

Студент підходить до бувшого голови „Укр. аж. Зооп.“ і питав:

- Тоб. С., підпиши, буде ласка, місце прокачання до Місії!
- С: - Та аж? Його від двох тисячів не є золовою
- Т - От багине, а є не знаю! -





1. Тоб.: - Чому нашу "слісту" називають Бтиль?

2. - " : - Різ проста; тому, що можному по одії, іншій бона залишонує, стає смутно.

1. - " : - Тепер розумію.

○ ○ ○

М. : - Сухий, Славуто, може-би ти разом пішли завтра на роботу до кухні? Відробимо і збудемося клопоту.

С. : - Та то дуже добре, Марійко, але хто буде воду носити, як будуть самі дівчата?

М. : - Так, так, ти йди завтра фасольку вибирати, а я тобі завтра підуть торікую пришити.

Вальдом 60-річним матуристам.

Зелений стіл. До матури
Сини Марса сіли,
Предкладають всі лектури,
Здають аж попріди.

- Скажіть мені щось про "Гелу"
Питання ставляють.
"Тренни, трени.... ага, трени
"З військом підіймають!"

- Тепер скажіть, пане лейтенант!
Хто то був Кінклюп?
Перебрав всі "динстремами"
І не впав на троп.

Аже глип, стоїть матехита
Її пальцем на голі
Показує, викружує
Якісі колісці.

"Я вчез знаю" - утішився
Вікторій студент світом
І відважено відвідав:
"Кінклюп був бараком!"

Пасов.



ІСТ ДО РЕДАКЦІЇ.

Нагальний Гредактор „Вікса“ одержав з Нім. Ревілінного від одного свого знакомого досить цікавий лист, який потішувало тут з пропусками:

„Ві. пане Редактор!

“Дізнався я про Ваші нові революційні орган і хочу дещо для поінформовання і остероги написати про наші відносини. Передовсім прошу Вас, не спійте нас, бо тут у нас є надзвичайно військовий порядок. Нації Команданти є національними і найвісокими авторитетами на цілій географії України. Є дуже розумні люди, бо вийшли з давньої австрійської школи. Закладають всікі військові курси; все було більше ані зважати. Організують політеселі, жандармів, розвідки, нібі до тужба (що то є? прип. Редакції) утікає до дому.

Одним словом військо!

Тому остерігаю Вас, пане Редактор, щобс не гарячого проти нас писати, бо підегez тід нас супротивників було більше дуже много злодіїв і зрадників.

Ми всі тут є фронтовики / з Віднам? прип. Ред./ і люди ідеї. Одна пільхи вспівала нас якось азба бояса, а то та саранча „камедули“. Так много вітають з такі, що нема за що купити шторнів і шорів. Але то байка. Тільки ідеї не терпіть нічого, то тут перетерплю. — З побажаннями!

(слідує підпис)

“Р.Б. Я тепер, пане Редактор, все не давний австрійський фельдфебель а укр. старшина, літназ. матуру здав тут одночасно все давно, маю тепер наречену, нови пільхи Бог ласкав ще позволив тут довше посидіти!

(слідує ще раз підпис)

Добра думка.

Раз зійшлося двох студентів
І слово по слові
Звірилися, що женитися
Хоче завтра готові.

— Як; на виплату? — аж викрикнув
Другий із тріою —
Мому, що сам леви живеш
З твої допомоги?

— Знаєш, Петре — один каже —
Тут треба думати,
Ти не вдалося сіхінки
Так на виплату втратити?

— Успіхіс, а так думав,
Взять жінку на рани,
Раз за неї не заплатиш
Мусить назад взяти.

В. Муз.

Мимоходом.

— Ви гому, товариш, такі зліхі?
— Єт...
— Ішо сталося?
— Не був на роботі....

— Ну, то добре!
— таї обіду не дістав.
— Так кажіть відразу! —



Де право.

Студент: - Товариш, голова! Ек Ви може теж відмовити державі, ну допомогу? Я! прецінь... Українські належимось безумовно.

Голова ф.к.: - Де Ви, товариш, хот бути австрійським старшиною, під час будовання Української державності відійшли, багу, за границю.

Студент: - Сюю!! Прощу дуже вийшов репрезен, тубати українське студентство на цю жині, а по друге, думаю, тепер і так вступили до Української бригади в Нім. Філії!

Не-чесний

Нічіє студентство.

Інтерновані на Ромбю, в Тухолі, Сикалові, Ланцуті і т.д., головні гуцулі і селяни, які мешкають в бувших австрійських і російських окопах, звернулися до „Укр. Спіл. в Празі“ з проханням, представити їх „герцегенгаспіт реселем“ і концертом у фраках при блізькі краватках і скомінтах, у ліквіркових мештах зі скрібною спражжкою.

Просили лише, щоби вступну моломійку зустріли укр. студенти при звуках: „Ви жертвами в бою небівнім лягли....“

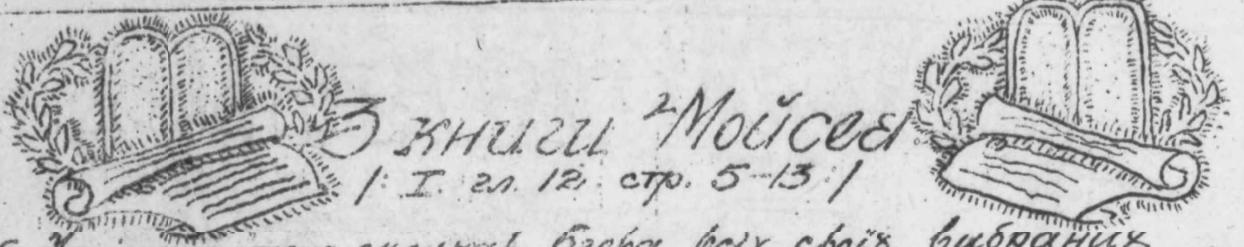
Шершенев.

Зсоба в „УАР“

I. Медик: Коли вже Наддніпрянці прийшли до переконання, що об судом будуть, щоби студенти одної наук творили твори, торіальни сенсії, то однак буде цілком опровергнити єд. Ми заложили зовсім окрему „Медичну громаду“, бо академії (!) різницю між культурно і фінансово від інших.“

II. Медик: Взумієте, з додатком, що фінансова активія спільна.

Не-чесний.



5. У після потопу скликав Єгова всіх своїх вибраних Святих на велику дипломатичну нараду.
6. І глино прибула в Конституція польська шляхта і сама Падеревські.
7. І рече йому Єгова: „Уоруж тій вибраний польський народ б мотузки, ножі, зрубі палиці, нагайки і веди його далеко на схід, а я тобі поможу”.
8. Чес рек, маючи рукою і вказав проі обіцаний край, відки захисні міста: Львів, Дрогобич, Перемишль, Кам'янечъ, Житомир, Київ і інші городи.
9. І зарекоталась шляхта, що Падеревські рече їй: - Ми, што мене тепер самого на нараді з Єговою, а ви єдите і віщайте і стріляйте, бийте і садите і не б торти той невірний український люд; хай кожда його жінка стане нашого рабинного і когді музина нашим наймитом а кожда дитина польською дитиною.
10. І слухав таї мови Єгова і радувався в серці а шляхта берецдала: - Така є боля Єгови і наша боля.
11. Все тає туб старенький Моїсея, потріс бородою, широки чуб носом і захутувався.
12. І питав Єгова Моїсея: - Скажи, тому лише твое так насупилося?
13. Я Моїсея полилівши, Єгові вівісає: - О, тій Пане, недобрий то буде гешефт з польською малюкого громади. Фі, той простиий український люд не злакастосе колись і самого Єгови.

вимуналь Гончар

На зборах „У.А.Г.”

- Товариш, та ви, за" голосували а тепер знова, проти? -
Не сердитесь, товариш, бо вони мені вимагаєт одно добре
і друге і я, щоби виказати в амнісі спосіб свою дум-
ку, мушу два рази голосувати. Але, коли вам о то
ходить, щоби ви „здецидуватися“ на одне, то ви здережу,
якщо ви голосування



Традиція є за тисячу
Став є в бій знова з білом,
Щоб при помоги їй
Покинути студії.

Піврік вже якось тишай,
Доукій вуха наставляє,
До іспиту вже ся вчу,
Може доктором буду.



Гей є студент з України,
Студент з крові, студент з міни,
Студент з добрих ідея
Що за "шутку" пив і єб.

В. Музич.

ЖЛОПІТ З КРАЇННИЦЕЮ

Мирон: - А, "сервис", ти вже в Празі, де так біжши? -
Осип: - Сервис, скажи, будь ласка, де є країнниця Секції
експорторговців? Бігаю вже цілий день по Празі, шучу
мен, випитуюсь, був ужсе її на помічі та ніхто про
таку нічого не знає. -
Мирон: - І за рік, дратіку, єї неайдеш, бо вона скована
в куточку в кімнаті в "У. А. Г." -

ОДНА ПАРТІЯ БІЛЬШЕ!

При "У. А. Г." в Празі повстало нова партія під називою:
"Студенти-федералісти" / "С.-Ф."/. Партия стала зразу
на революційний шлях і сморо розпалася. В останнім
моменті успіла однак обєднати всіх своїх членів на
новій програмі під кличем: "Нужда вітер віде!" -
Шершень.

Капи спить жінки то голову ховає а ноги виставляє;
а муцина ноги ховає а голову виставляє.

ЕРЕ В СТОВНОУ.

ад ровом похилився грібці,
необтесаний стовп.

Прийшла жінка, впала під
ред нам плачном у сніг, зложила
свої порепані долоні та
погала до стовпа молитись.

На берізку сидів набурений
бородчик, і цвірінськав, бо ду
же замерз і ожидав весни.

Принела носом до замерзлої груди, застоснила дим бо
робочу настраживши і втік.

Надійшов Ляч, і заспівався:

- Історія бабо! Стого модлісь сід до стіра? -

- Сід! - обернулася жінка.

Ляч видивився, сплюнув і відійшов.

А жінка покидала головою:

- Ох, дурний Ляче! Не знаєш, що поставлена тобою
шамениця стала тепер нашим, новим українським хрестом.

Сірий.

Валевої

Лігарнійша дім нас
є цвітока ранно,
Ний любійша знова
чипудрована панна.

Літгруднійша це рід
І получає зі штуковою,
Відважненсько ходить
Між людьми з перуковою.

+ Не-Франко.

Одна х-ара зза лиману
Я друга зза моря,
Не бачив я нині хліба,
Вгора і перед бгора.

Зібр-насіє і не оре,
Мас з того жиги,
Скажи мені, гірка даре,
Що з тобою робити?

Ми не сім і не орем

І не бмо нікого,

Ян тімоту ту поберем

То що нам із того?

Бутна е управа менди,

Смутно нас годуву,

Зіш обіга, з'їбись десято,

Нікого не вчеш.

Яле нам, нещасним людям

Сої угодити,

Тбо за тії щедрі дарі

Пісєда заплатити!

На да „У.М.С.В” тилюардна
Також помагає
Си в Штрановій та у Ліндер
Кінці, поміщає.

Одо того посилає
Дари з Америки
Денцо, каню гірного
І консерви з тікієм.

Гнелик

Радія і телеграми.

Прага. Радіо з Ліберци доносить: до українського родинного табору приїхала відськівська місія з Марокко, яка передає українських старшин до Колоніальній армії та вимагає залоги на "гажу". Всі пакуються!

Від Редакції: Цей зворот в позиції занепокоїв працьових кандидатів, які масово хотять відстути до табору, щоби скористати з нагоди.

Прага: Радіо з Нім. Абдінного доносить, що на зборах старшин і стрільців ухвалено одноголосно відступити барак "Б.І.7" на інтернат і харітівню для інших студентів у Празі.

Копенгаген: УТГ доносить, що українські студенти з кордоном не нуждаються матеріально крім доктора Т-ва, Сіг"у Відні, але з браку фрондів пускало улаштували "Маскову Редуту" на помпішенні долі українських студентів.

Лініврам: У.Т.А. доносить, що "Гаменарі" є в такім добре, буті, що весь дохід зі свого концерту призначили на геських студентів.

Рим: Секретаріат Ватикану доносить, що делегація У.А.С. в Празі відвідала його святість Папу і просила о місіальни поміж. Папа прийняв їх віднісся до їх просяби і наділив їхже... Божими благословеннями.

Лінівів: П.А.Т. доносить, що Генрік Миклашевіч в порозумінні з Симоном Васильовичем покликав Тадея Городецького на міністра пропаганди.

Переписка Редакції.

Г. Негесний: Господи очікуєте від цього слова?

Г. Смелик: З браку місця не пісти, то більше Вашіх віршів. Звертайте увагу на праційські.

Г. Шерешевський: На слідуючій раз очікуємо більше поетес.

М. Стрий: "Віхоть" тішилась Вашими нарисами. Незабудчі!

В. Муха: Нехай бренить. Муха дальше і звідусь відійде налагому в кутогну. У.А.Т.

Г. Тарас: Містична. Пам'ятайте на нашого новинка!

Дописувачеві з Нім. Абдінного: Дерягіть азік, біда не співати.

Редакція звертається з відоханнім до всіх, що мають осі в узд, та хотіли би побачити й друге число "Віхоти", які прислані від всіх писаних на адресу: Накладня "Віхоти" 160 Редакція не має ще столового мешкання Рака-Хілкоу, Зеготінова 4/І. с. 4.

Посмертна загадка.

Редакція "Віхтя" подає до відомості всіх, що многонадійне, "Жало",

яке вже два місяці збирається побачити світ, упоміялося дня 18.II.1921, при народинах.

Лінінські останки спалено того самого дня в крематорії "Бічнот".
Спадкоємець, Нанд

Віхоть.

НОВОУТВОРЕНА
СЕКЦІЯ
ПРАВНИКІВ

оголошує, що друкується і впорядкується
появимося
наукна розвідка та
саме і ученого члена
секції

К.Лунного
ПАРЛАМЕНТАРІЗМ

А

СОЮЗ
НАРОДІВ.

ЦІНА ЦЬОГО ЧИСЛА: 2'50Кč.

ВИДАЄ РЕДАКЦІЙНА КОЛЛЕГІЯ
КОШТОМІ ЗАХОДОМ С.С.В.Т.Ш.

Всякі права застерігається!!!

ДРУКОМ Т.М-КА.

КОНКУРС!

Укр. Акад. Громада в Г.С.Р.
розписує отцим
КОНКУРС

на посаду голови
Філософічної
СЕКЦІЇ.

Рефлектичний - а на ту посаду
тусить здобуватися, що:
1. Збере всіх філософік
і філософів і заснує

- Секцію,
2. Секція буде існувати
бодай один тиждень,
3. буде записаний бодай
один протокол на показ.

Зголосення подавати на
адресу: Накладна „Віхте!“
за реду У.А.Г.

після . підпис
нешкоди.